

ли сношеніята си съ Дунавскыѣ (т. е. съ Мизійскыѣ); и макаръ туй предположеніе да не са потвърждава съ исторически свидѣтелства, толкозъ по-вече то може да бѣде правдоподобно, сир. не толкозъ право. Достовѣрно е обаче туй, че Тисскыѣ Българи, като са ползували отъ безсиліето на Обрѣтъ, въ което были испаднѣли по слѣдствие на честыѣ си боеве съ Франкыѣ, и тѣ въ реда си са освобождаватъ отъ тѣхната зависимостъ, около 796 г. Въ туй време именно *Кробушь*, инакъ *Каранъ* или *Крумъ* става кнезь на Тисскыѣ Българи, а около 802 г. той са избира за царъ на Дунавскыѣ, които вече были съединены съ първыѣ, и старыѣ *Преславъ* са освѣти за столнина българска съ неговото въцаряване слѣдъ Кардама.—Тукъ ный оставамы думата на Гилфердинга ⁽¹¹⁾, който сичко подробно е писалъ за този чутовенъ въ исторіята българскый владѣтель.

Между туй Франкыѣ, западныѣ завладѣтели, са приближили до заддунавскыѣ Славены. Карлъ Великій, като покорилъ подъ своя власть Баварцыѣ и Каринтійскыѣ (Хортанскы) Славены, които вече отколѣ исповѣдвали христіанството, отворилъ бой съ Аварыѣ, на които владѣніята са наченвали задъ рѣка Енсъ ⁽¹²⁾ и са простирали по сичка сегашна Унгарія. Осемъ години (794—799) ся продължава упорна борба. «Колко сраженія станѣли въ нея, колко кръвъ са е пролѣла, хортува Ейнгардъ, за туй свидѣтелствуваъ опустѣлата и ненаселената Паннонія, и мѣстото на царскыѣ сараи на Хакана ⁽¹³⁾, дѣто не останѣло ни дыря отъ че-

(11) Гл. неговыѣ «Писма за Сърбыѣ и Българиѣ.»

(12) Въ сегашнето Австрійско ерцъ-герцогство.

(13) Туй мѣсто Нѣмцыѣ нарекли кругъ (Kring), Ломбардцыѣ станъ (campus); то было уѣгчено живѣлище на чергарыѣ.